

Drømmen i Fargeboksen

Et lite rom uten vinduer med vegger dekket av hvite laken. Bak laknene står lyskastere skjult og farger opp veggene.

Velkommen til *A place for me to rest*, en minilive på den nordiske laivkonferansen *Knutepunkt*.

A Night in the box part I: A Place for Me to Rest.

En minilaiv på Knutepunkt 2009

Arrangører: Martin Brodén,
Petter Karlsson og Maria Ljung

Svensk tittel: Nattro 120 mg

Knutepunkt: En nordisk laiv-
konferanse med minilaiver,
workshops, foredrag og egen bok.

www.larpconference.org

FOTO: MARIANNE GUNDERSON

TEKST: GRETHE STRAND

Ingen dialog

Spillerne ligger på gulvet og venter på starten. Ingen har lov til å ha direkte dialog med hverandre, bare snakke, lage lyder, bevege seg mot alle og ingen. Sakte begynner gruppen av mennesker å spille, ved å lytte til hverandre, snakke, synge og bevege seg rundt i lokalet. Arrangørene styrer musikk og lys, og bidrar til å sette forskjellige stemninger i rommet.

Stemmene går forbi hverandre, gjentar hverandre, snakker i kor:

– En, to, tre, fir, en to tre, fir.

– Ro ro ro din båt, ta din åre fatt.

– Jeg mister henne!

Å drømme eller dø?

Spillet handler om drømmen til en ung jente på et mentalsykehus. Er hun døende, eller er det en drøm? Det er opp til spillerne. Ingen har personer som roller, men følelser og stemninger.

Rolleeksempel (Oversatt fra engelsk):

–Jeg har vært ved graven din så mange ganger, Så mange ganger, så mange timer brukt til å snakke med trær og noe svarer, jeg vet ikke om det er deg eller ikke, jeg vet ikke. Jeg kan fortsatt ikke forstå det, men stemmen roer meg, kanskje er det deg.

Under spillet ble rolletekster lest opp som vanlige monologer, stykket opp i fragmenter eller helt enkelt brukt til inspirasjon for spilleren.

Fargeboksen

Arrangørene av laivkonferanse Knutepunkt ville teste ut et nytt konsept, et rom der fargene kunne forandre seg. Å spille teaterstykker i en "Blackbox", et svart rom uten særlig rekvisitter eller scenografi er en velkjent metode, men ved hjelp av lyskastere og hvite lakener kunne "Fargeboksen" gå fra knallrødt til lyseblått på kort tid.

Spillet har tidligere blitt arrangert i et rom med kalkvegger.

– Fargeboksen ga en helt annen stemning til spillet. Det var morsomt å bruke lys, forteller Petter Karlsson, en av arrangørene.

På debriefen etterpå ga spillerne vidt forskjellige tilbakemeldinger om lys. Kommentarene spant i fra "Lys ga meg ingenting", til; "spillet ble mer intenst da veggene skiftet farger".

